

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen) har meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Regionalpolitisk redegørelse 1995.
(Redegørelse nr. R 9).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Redegørelsen vil komme til forhandling tirsdag den 16. januar 1996.

Skriftlig fremsættelse af forslag

Gitte Seeberg (KF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at hæve strafferammen for overtrædelse af de milde narkobestemmelser og at udvise udenlandske statsborgere, der er dømt for narkokriminalitet. (Beslutningsforslag nr. B 62).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Hanne Severinsen (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om inddragelse af alternativer til sydløsningen i Skjern Å-projektet. (Beslutningsforslag nr. B 63).

Beslutningsforslaget skal løse det dilemma, at det rådgivende udvalg for Skjern Å-projektet i dag føler sig forpligtet til – på meget kort tid – alene at udarbejde forslag til, hvordan man minimerer sydløsningens skadelige virkninger. Derved er udvalget udelukket fra at komme med vurderinger af alternative løsninger.

Skjern Å-projektet er Danmarks største naturgenopretningsprojekt. Derfor er det vigtigt, at vi finder den bedste løsning, så vi undgår utilsigtede konsekvenser og får mest miljø for pengene.

Forslaget tager ikke sigte på at forsinke projektet unødigt, men hvis der bliver behov for mere tid til vurdering af den vestlige del, vil der

ikke være noget til hinder for, at man starter øst for Hovedvej 11 som en første etape.

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Skriftlig redegørelse

Redegørelse af 15/12 95 om den regionale erhvervs politik.

(Redegørelse nr. R 9).

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

1. INDLEDNING

Med Regionalpolitisk Redegørelse 1995 præsenterer regeringen en samlet strategi for den regionale erhvervs politik i Danmark, som bygger bro mellem den nationale og den regionale erhvervs politik. Hermed er der skabt grundlag for, at den regionale erhvervs politik i de kommende år kan komme til at spille en endnu mere betydningsfuld rolle for den samlede økonomiske udvikling i Danmark.

Behovet for at styrke den regionale erhvervs politik skal ses i sammenhæng med en række forhold, som i disse år påvirker erhvervsudviklingen:

- Gennemførelsen af det indre marked og den fortsatte liberalisering af verdenshandlen og kapitalbevægelserne har øget den internationale konkurrence; virksomhederne og regionerne er blevet mere konkurrenceudsatte.
- Internationaliseringen medfører mere ensartede makroøkonomiske vilkår i de vesteuropæiske lande. Det betyder, at forskelle i den erhvervsmæssige infrastruktur i stigende grad vil være udslagsgivende for virksomhedernes internationale konkurrenceevne.
- Der er dukket nye lande op på den internationale scene fra Østeuropa, Sydøstasien og den tredje verden, som giver større konkurrence, men også mulighed for øget eksport for dansk erhvervsliv.

En af 1990'ernes vigtigste udfordringer for Danmark bliver omstilling til disse nye internationale realiteter, uden at man sætter de grundlæggende velfærdsværdier over styr.

De erhvervsmæssige vilkår i den enkelte region har i stigende grad betydning for, om

regionen bliver et sted, hvor konkurrencedygtige virksomheder trives og udvikler sig, eller om virksomhederne søger væk fra regionen til områder med mere gunstige erhvervsvilkår.

Selv om Danmark er et lille land, er der alligevel forskelle mellem erhvervsudviklingen i landets forskellige dele. Disse forskelle – og dermed også forskellene i indkomst og beskæftigelse – afspejler i et vist omfang forskelle i den erhvervsmæssige infrastruktur. Hertil kommer forhold som geografi, historie, kultur, politik, tilfældigheder m.v.

Derfor er det afgørende, at erhvervspolitikken indrettes, så den svarer til erhvervsituationen i den enkelte region. Erhvervspolitikken skal tage højde for, at virksomhedernes behov er forskellige, og regionens særlige erhvervsmæssige forudsætninger skal komme til udtryk i udformningen af erhvervspolitikken.

2. REGIONAL ERHVERVSPOLITIK I DAG

I Erhvervsredegørelserne for 1993 og 1994 lægges der meget vægt på, at erhvervspolitikken skal styrke virksomhedernes rammebetingelser, dvs. de mange faktorer, der – ud over de makroøkonomiske forhold og et velfungerende arbejdsmarked – danner fundamentet for virksomhedernes konkurrenceevne.

Ofte er rammebetingelserne ikke ens over hele landet. Tværtimod er erhvervsudviklingen i Danmark i vid udstrækning påvirket af de regionale rammebetingelser, det vil sige rammebetingelser, der er specifikke for den enkelte region. Hermed adskiller de regionale rammebetingelser sig fra de nationale rammebetingelser, der påvirker erhvervslivet i alle dele af landet.

Både staten, kommunerne, amterne og EU påvirker erhvervsvilkårene i den enkelte region. Regional erhvervspolitik omfatter alle offentlige aktiviteter, som påvirker de regionale rammebetingelser. Afgrænsningen mellem den nationale og den regionale erhvervspolitik er ikke skarp. Den tager ikke udgangspunkt i hvem, der udfører erhvervspolitikken, men i, om de erhvervspolitiske initiativer har en regional eller national effekt.

Kommuner, amter, EU og staten har på forskellig måde og på forskellige tidspunkter drevet regional erhvervspolitik i Danmark. Samtidig har der fundet en betydelig udvikling sted i erhvervsstrukturen. Der er sket en udjævning af

tidligere markante økonomiske forskelle, som har givet mulighed for også at fokusere på de enkelte regioners vækstmuligheder.

Det betyder også, at det har været naturligt at tage nye virkemidler i brug. Støtte til erhvervenes investeringer er gledet stadig mere i baggrunden til fordel for støtte til teknologioverførsel, produktudvikling, uddannelse m.v. Generelt er der sket en udvikling, hvor den regionale erhvervspolitik i højere grad sigter på at forbedre virksomhedernes vilkår i de enkelte regioner.

Hovedformålet med den regionale erhvervspolitik er at påvirke de regionale erhvervsvilkår, så der skabes størst mulig overensstemmelse mellem de regionale virksomheders behov og de regionale rammebetingelser.

3. MÅLSÆTNINGER FOR DEN REGIONALE ERHVERVSPOLITIK

Erhvervspolitikken indebærer initiativer på en lang række områder: offentlig forskning, uddannelse, teknologisk service og anden rådgivning, infrastruktur, adgang til kapitalmarkederne, adgang til afsætningsmarkederne, fremme af udenlandske investeringer, offentligt-privat samspil og offentlig regulering og service.

Det giver mange muligheder også for kommuner og amter. De kan f.eks. medvirke til, at der er den rigtige erhvervsservice til rådighed for virksomhederne. De kan medvirke til, at transportmuligheder, forsyningsforhold, arealplanlægning m.v. er indrettet, så det dækker virksomhedernes behov. De kan udnytte de muligheder, der er gennem udviklingskontrakter og offentligt-private selskaber osv. Kommuner og amter kan dermed fremme erhvervsudviklingen i regionen, og de kan tillige deltage aktivt i samarbejdet med de regionale uddannelsesinstitutioner og derigennem medvirke til at sikre, at uddannelserne dækker virksomhedernes behov.

Der er alt i alt mange muligheder i den regionale erhvervspolitik. Men der er også mange aktører, som på den ene eller anden måde påvirker virksomhedernes vilkår i regionerne.

Kommuner og amter har en meget central rolle, men også de regionale arbejdsmarkedsråd, Teknologiske Informationscentre (TIC), erhvervsskoler, tekniske skoler, arbejdsmarkedsuddannelsescentre m.fl. har stor betydning for virksomhedernes udviklingsmuligheder.

På det centrale statslige niveau er der også mange ministerier, som påvirker de regionale rammebetingelser. Den nationale politik har ofte klare regionale virkninger. Således gennemfører Erhvervsministeriet og en række øvrige ministerier erhvervspolitiske initiativer med virkning for de erhvervsmæssige vilkår i regionerne.

EU er også en vigtig aktør i den regionale erhvervs politik især i de geografiske områder, der er berettiget til støtte fra EU's strukturfonde og fællesskabsinitiativer. EU's regionalpolitik er præget af mange initiativer, som griber ind i hinanden på kryds og tværs.

Det er hverken initiativer eller virkemidler, der mangler i den regionale erhvervs politik i Danmark. Der er imidlertid et udtalt behov for at forenkle, målrette og samordne den regionale erhvervs politik, så den kan give et kraftigere skub til erhvervsudviklingen.

Hovedudfordringen i den regionale erhvervs politik består således i at få koordineret de mange beslutninger, der påvirker de regionale erhvervs vilkår, så der bliver størst mulig sammenhæng i den regionale erhvervs politik. Jo større sammenhæng mellem de enkelte beslutninger, jo større effekt vil den regionale erhvervs politik kunne få. Heri ligger store muligheder for videreudvikling af den regionale erhvervs politik.

I lyset af den mangfoldighed af initiativer og aktører, som kendetegner den regionale erhvervs politik, er det indlysende, at man hverken kan eller skal samle den regionale erhvervs politik under én styrende enhed. Den regionale erhvervs politik er – og vil også fremover være – resultatet af en lang række beslutninger, som træffes af forskellige aktører, som ikke alle har erhvervs politiske hensyn som hovedformål.

Den ønskede forenkling, målretning og samordning af den regionale erhvervs politik må derfor skabes via en forbedret dialog imellem aktørerne i den regionale erhvervs politik.

Dialogen skal for det første handle om, hvordan man bedst muligt sikrer, at der er sammenhæng mellem virksomhedernes behov og den regionale erhvervs politik.

Dialogen skal for det andet sikre, at de enkelte aktører i den regionale erhvervs politik (TIC'er, erhvervschefer, erhvervsskoler etc.) arbejder bedre sammen og koordinerer deres indsats, så der bliver mere sammenhæng i den samlede indsats til gavn for virksomhederne i regionen.

Dialogen skal for det tredje medvirke til, at der bliver en bedre sammenhæng mellem kommunernes, amternes, statens og EU's indsats i den regionale erhvervs politik. Regionerne skal i højere grad end hidtil kunne anvende statens og EU's tilbud i forbindelse med gennemførelsen af strategier for udvikling af de erhvervsmæssige vilkår i regionerne. Administrationen af EU's regionalpolitik er i dag svær at overskue, og derfor er EU's regionalpolitik vanskelig for regionerne at drage den fulde nytte af. Også på dette område er der behov for forenkling og samordning.

4. EN STYRKET REGIONAL ERHVERVS-POLITIK I DANMARK

Erhvervsknudepunkter

Der er som sagt behov for at forenkle, målrette og samordne den regionale erhvervs politik, så den kan give et kraftigere skub til erhvervsudviklingen.

Som udgangspunkt for arbejdet med at forenkle, målrette og samordne den regionale erhvervs politik kan der i den enkelte region være store fordele ved at etablere et fælles organisatorisk omdrejningspunkt for den regionale erhvervs politik (ordet organisatorisk bruges her i en bred betydning; betegnelsen omfatter en vifte af styringsformer på en skala fra løse samarbejdsaftaler til egentlige organisationer med vedtægter, sekretariat m.v.). Hverken kommunerne, amterne eller staten kan hver for sig udgøre et sådant omdrejningspunkt.

Mange steder er man nået langt i retning af at få etableret regionale erhvervsudviklingsprogrammer som ramme for den regionale erhvervs politik. Ved årsskiftet 1994-1995 var hele 160 kommuner således involveret enten i programmer eller i programlignende samarbejder. Også amterne indgår i vidt omfang i et sådant samarbejde.

De steder i Danmark, hvor der allerede er etableret et fælles organisatorisk omdrejningspunkt for den regionale erhvervs politik, er der ikke behov for yderligere statsligt engagement.

Med henblik på at fremme etableringen af et fælles organisatorisk omdrejningspunkt for den regionale erhvervs politik i de dele af landet, hvor dette ikke allerede findes, præsenterer regeringen derfor et forslag om erhvervsknudepunkter. Forslaget skal ses som en videreudvik-

ling af de regionale erhvervsudviklingsprogrammer, som sigter på at øge programmernes effektivitet.

Målet med erhvervsknudepunkter er yderligere at styrke den måde, de regionale erhvervsudviklingsprogrammer fungerer på. Dette kan ske ved at udvide kredsen af deltagere i samarbejdet og ved at udvide samarbejdet til at omfatte udvikling af de regionale rammebetingelser i bred forstand.

Regeringen overvejer fra og med 1997 mulighederne for at afsætte midler til at fremme udviklingen af erhvervsknudepunkter. Den eventuelle medfinansiering af erhvervsknudepunkter kan i givet fald afløse den nuværende støtte til etablering af regionale erhvervsudviklingsprogrammer.

Det er helt frivilligt for regionerne, om og hvordan de vil udvikle erhvervsknudepunkter. Det er også frivilligt, om man vil kalde samarbejdet for et erhvervsknudepunkt. Hensigten med den statslige medfinansiering af erhvervsknudepunkterne er at give regionerne et tilbud om støtte til udvikling af en styrket organisatorisk ramme om den regionale erhvervspolitiske indsats.

Det vil være op til de regionale samarbejdspartnere selv at foretage den geografiske afgrænsning af det område, som samarbejdet skal omfatte. Der skal være mulighed for fleksible geografiske afgrænsninger, som ikke er bundet til bestemte administrative grænser.

De hidtidige erfaringer med de regionale erhvervsudviklingsprogrammer viser, at programmerne typisk opstår, hvor der i forvejen eksisterer et egnsfællesskab. Dette fællesskab kan f.eks. være betinget af historiske, kulturelle, erhvervsgeografiske eller naturgivne forhold. Erhvervsknudepunkter skal også være baseret på et egnsfællesskab.

Som udgangspunkt for de videre overvejelser om erhvervsknudepunkter kan det overvejes at lægge vægt på følgende faktorer i forbindelse med en eventuel statslig medfinansiering:

Erhvervsknudepunkterne bør have deltagelse af en bred kreds af erhvervspolitiske aktører i regionen. Som kerne i samarbejdet bør en kreds af kommuner og amt(er) være deltagere i erhvervsknudepunkterne. Endvidere kan det Teknologiske Informationscenter, det regionale arbejdsmarkedsråd og øvrige regionale aktører med fordel inddrages i samarbejdet.

Der bør fastlægges en arbejdsdeling deltagerne imellem. Arbejdsdelingen bør sikre, at delta-

gernes ydelser ikke overlapper, og der bør fastsættes klare spilleregler for samarbejdet.

Samarbejdet bør have en vis stabilitet. Erhvervsknudepunktet kan være organiseret som en selvstændig juridisk enhed (selvejende institution, erhvervsdrivende fond, aktieselskab, interessentskab eller lignende) eller som en forpligtende samarbejdsaftale. Der kan etableres et fælles forum eller styrende organ for erhvervsknudepunktet, hvor de deltagende myndigheder og institutioner er repræsenteret. Og der kan etableres et selvstændigt sekretariat i erhvervsknudepunktet.

Det skal understreges, at valget af organisationsform er frivilligt. Organiseringen og samarbejdet sker bedst med respekt for de særlige forhold, der gælder i den enkelte region og under hensyntagen til de regler, der gælder for de enkelte deltageres muligheder for at deltage i erhvervsknudepunkter. Valget ligger hos dem, der deltager.

Forenkling og samordning

Kernen i erhvervsknudepunktet er dannelsen af et fælles forum, hvor de regionale aktører kan mødes for at drøfte den erhvervspolitiske indsats i regionen.

For at skabe overblik over de erhvervspolitiske aktiviteter i regionen kan hver aktør udarbejde en beskrivelse af sine egne erhvervspolitiske opgaver og virksomhedsrettede ydelser. Beskrivelserne kan revideres løbende i lyset af den erhvervspolitiske udvikling i regionen.

Beskrivelserne af ydelser og aktiviteter kan drøftes i erhvervsknudepunktet med henblik på at forenkle og samordne den erhvervspolitiske indsats i regionen. De enkelte aktører kan gensidigt tilpasse indsatsen, så der bliver etableret en klar arbejdsdeling uden overlapninger.

Målet med en sådan højere grad af samordning af initiativerne i den regionale erhvervspolitik er at skabe større effekt af den samlede indsats. Ideen er simpel: Ved at koble de enkelte elementer i den regionale erhvervspolitik sammen til en helhed bliver der større samlet effekt af indsatsen.

Hvis det f.eks. lykkes at koordinere de regionale strategier for offentlige indkøb, eksportservice, teknologisk rådgivning, uddannelse og finansiering, kan den regionale erhvervspolitik mange steder vise sig langt mere effektiv end hidtil.

Erhvervsknudepunktet kan imidlertid være mere end et forum for forenkling og samordning af den eksisterende erhvervspolitiske indsats i regionen. Muligheder for udvikling og fornyelse af de regionale erhvervsvilkår kan også drøftes blandt deltagerne i erhvervsknudepunktet.

I den forbindelse er det vigtigt, at alle områder af den regionale erhvervspolitik inddrages i overvejelserne. Det kan f.eks. dreje sig om initiativer, der styrker det regionale udbud af uddannelser, teknologisk service, risikovillig kapital m.v.

Det er ikke tanken med forslaget om etablering af erhvervsknudepunkter at skabe et standardiseret erhvervsfremmesystem, som skal anvendes i alle regioner. Det vil være op til de enkelte regioner selv at sætte kød og blod på samarbejdet. Staten skal ikke blande sig i indholdet af samarbejdet.

Staten som direkte aktør i den regionale erhvervspolitik: Arbejdsmarkedssystemet og TIC-nettet

Regeringen ønsker også at pege på perspektiverne i en større samordning mellem arbejdsmarkedspolitikken og erhvervspolitikken samt perspektiverne i en styrkelse af TIC-nettets rolle.

Danmark er under omformning til et videnbaseret samfund. Det bliver i stigende grad vores evne til at analysere og bearbejde information, som skal danne grundlag for den økonomiske udvikling. Veluddannede medarbejdere er allerede i dag af fundamental betydning for mange virksomheders konkurrenceevne.

I den situation er det afgørende, at arbejdsmarkeds- og erhvervspolitikken i større omfang samordnes. De to politikområder har overordnet den samme målsætning: At skabe størst mulig varig beskæftigelse og at bekæmpe arbejdsløsheden. Forskellene består i, at mens arbejdsmarkedspolitikken tager sit udgangspunkt i arbejdsmarkedets udbudsside, er erhvervspolitikken indfaldsvinkel arbejdsmarkedets efterspørgselsside – virksomhederne. En højere grad af samspil kan bidrage til at forstærke indsatsen på de to politikområder.

Det er vigtigt, at planlægningen af uddannelserne afstemmes med den regionale erhvervspolitik. På den måde kan det netop sikres, at der bliver fuld overensstemmelse mellem uddannelses- og efteruddannelsesindsatsen på den

ene side og virksomhedernes behov for veluddannede medarbejdere på den anden side.

De regionale arbejdsmarkedsråd, som med arbejdsmarkedsreformen er tillagt en central koordinerende rolle i forhold til den regionale arbejdsmarkedspolitiske indsats, kan derfor med fordel inddrages i det udvidede samarbejde, som erhvervsknudepunkter er udtryk for.

TIC's nuværende hovedopgave er gennem virksomhedsrettede rådgivning at være sparingspartner for erhvervslivet og »udstillingsvindue« for initiativerne i den nationale erhvervspolitik. Denne funktion skal udvides både i bredden (til at omfatte nye erhverv) og i dybden (til at omfatte flere rådgivningsfelter).

I forbindelse med den virksomhedsrettede rådgivning spiller TIC ligeledes en vigtig rolle som regional formidler af den nationale erhvervspolitik. Denne rolle skal fastholdes og videreudvikles.

Det bliver en ny opgave for TIC at mobilisere lokal teknologisk ekspertise til gavn for virksomhederne. TIC skal være drivkraft i udviklingen af et system, der gør det muligt for lærere på de tekniske skoler, ingeniørskoler m.v. også at fungere som tekniske rådgivere for virksomhederne. Ekspertisen er til stede i regionerne, men den bliver ikke fuldt udnyttet i dag. TIC kan derfor med fordel inddrages i de nye erhvervsknudepunkter.

Målene for TIC er ambitiøse. Hvis TIC skal kunne honorere kravene, er der på en række felter behov for en markant fornyelse og udvikling af TIC-systemet. I de kommende år skal TIC udvikles i tæt dialog med Erhvervsfremme Styrelsen under Erhvervsministeriet.

EU's og statens rolle i den regionale erhvervspolitik

Ud over at medvirke til etableringen af erhvervsknudepunkter, at skabe et større samspil mellem arbejdsmarkedspolitikken og erhvervspolitikken samt at styrke TIC-systemets rolle i den regionale erhvervspolitik vil regeringen tage initiativer, som kan medvirke til at sikre en bedre sammenhæng mellem EU's og statens regionale initiativer på den ene side og den regionale erhvervspolitik på den anden side.

Både EU og staten har afsat betydelige ressourcer til erhvervspolitiske initiativer. Regionalt skal der gøres en større indsats for at sikre, at disse initiativer anvendes mere effektivt til at

understøtte erhvervsudviklingen i den enkelte region.

EU's regionalpolitik

EU's regionalpolitik har gennem en årrække haft stor betydning for den regionale erhvervs politik i Danmark. Denne betydning vil stige i de kommende år, idet såvel de støtteberettigede områder som de tildelte midler fra EU's strukturfonde (Regionalfonden, Socialfonden, Landbrugsfonden og Fiskerifonden (FIUF)) er udvidet ganske betragteligt. Frem til 1999 kan Danmark således se frem til at modtage ca. 1 mia. kr. om året fra EU's strukturfonde.

EU's strukturfonde yder støtte til forskellige typer af initiativer af betydning for den regionale erhvervs politik. Især i de støtteberettigede områder er EU's regionalpolitik et middel, som kan og bør bruges til at finansiere og understøtte gennemførelsen af den regionale erhvervs politik.

Regionalfonden er den af de fire fonde, som har størst direkte betydning for den regionale erhvervs politik. Regionalfonden giver blandt andet mulighed for at medfinansiere initiativer, der kan forbedre den erhvervsmæssige infrastruktur i regionerne, herunder etablerings- og driftsomkostninger for erhvervsknudepunkterne i de såkaldte mål 2-områder (områder i industriel tilbagegang) og mål 5b-områder (landdistrikter).

Regionalfonden giver umiddelbart mulighed for at medfinansiere regionale projekter inden for 7 af de 9 kronblade i den erhvervs politiske blomst, som er omtalt i erhvervsredegørelserne. Kun inden for uddannelse samt offentlig regulering og service giver regionalfonden ikke umiddelbart mulighed for at medfinansiere projekter.

Især inden for to områder synes der imidlertid at være nye anvendelsesmuligheder for regionalfondsmidlerne. Det drejer sig om udbygningen af informationssamfundet regionalt og om forbedring af virksomhedernes adgang til kapitalmarkedet.

Hidtil har en forholdsvis stor andel af regionalfondsmidlerne været anvendt til medfinansiering af tilskud til virksomheder. Der er imidlertid en række uheldige virkninger forbundet med virksomhedsrettede tilskud. På den baggrund er der god grund til at overveje, om regionalfondsmidlerne og den statslige medfinansiering i stedet i højere grad end hidtil bør

anvendes til at forbedre de regionale rammebetingelser.

Under EU's regionalpolitik er der en lang række forskellige programmer. Ud over mål 2-programmerne og mål 5b-programmet får Danmark del i 10 fællesskabsinitiativer. De mange programmer finansieres af de fire strukturfonde. Regeringen tager nu skridt til en reform af administrationen af EU's regionalpolitik med henblik på at sikre en ensartet og effektiv administration af regionalfonden i Danmark.

Det foreslås, at der etableres regionale forretningsudvalg med deltagelse af alle relevante regionale interessenter. De regionale forretningsudvalg træffer beslutning om indstilling i projekter, som involverer regionalfonden, hvad enten det er et mål 2- eller 5b-projekt eller et projekt under et af de mange fællesskabsinitiativer. Derved skabes der størst mulig sikkerhed for, at alle regionale interessenter bliver hørt, og at de indstillede projekter er i overensstemmelse med regionens erhvervs politiske strategi.

Som led i den ny administration af regionalfonden foreslås det også, at Erhvervsfremme Styrelsen udtræder af de regionale forretningsudvalg, fordi det er uheldigt, at Erhvervsfremme Styrelsen, der er bevillingsgiver, gennem sin deltagelse i forretningsudvalgene er med til at indstille til sig selv.

Derudover foreslås det, at Erhvervsfremme Styrelsen styrker sin rolle som rådgiver samt opsamler og formidler af gode og dårlige erfaringer med regional erhvervs politik i ind- og udland. Erfaringerne fra de enkelte regioner skal systematiseres og videreformidles til gavn for andre regioner. Erhvervsfremme Styrelsen skal styrke sin eksisterende viden og opbygge helt ny viden inden for området regional erhvervs politik.

Endvidere foreslås det, at der sker en opstramning af betingelserne for tildeling af tilskud til regionalfondsprojekter. Kun projekter, som vurderes i høj grad at bidrage til realisering af målene for den enkelte regions erhvervs politiske strategi, kan i fremtiden forvente at modtage støtte fra regionalfonden. Kvalitetskravet skal også sikre en øget sammenhæng mellem den nationale og den regionale erhvervs politik.

Den nationale erhvervs politik

Den nationale erhvervs politik indeholder en række vigtige initiativer. Mange af disse initiativer kræver imidlertid en regional udmøntning. Uden en aktiv medvirken fra regionernes side er der ingen garanti for, at den nationale erhvervs politik får den ønskede gennemslagskraft og effekt. Omvendt vil regionerne ikke få tilstrækkelig gavn af de nationale initiativer, medmindre de selv gør en aktiv indsats for at udnytte dem.

Regionerne har gode muligheder for at drage nytte af initiativerne i den nationale erhvervs politik. På hvert initiativområde i erhvervs politikken skal mulighederne for yderligere at styrke den regionale udnyttelse af mulighederne i den nationale erhvervs politik løbende overvejes i en fælles dialog mellem staten og regionerne.

Regionerne har ikke alene mulighed for at drage nytte af de eksisterende initiativer i den nationale erhvervs politik. Det kan også være særdeles fordelagtigt for den enkelte region at påvirke arbejdet med udvikling af nye initiativer i den nationale erhvervs politik.

De enkelte ministeriers arbejde med udvikling af nye erhvervs politiske initiativer, herunder opfølgningen af Erhvervsudviklingsrådets ressourceområdeanalyser, er i den forbindelse af stor betydning.

Regeringen har nedsat 8 tværministerielle udvalg, der følger op på ressourceområdeanalyserne. I dialog med virksomheder, organisationer og institutioner på området fremsætter udvalgene forslag til forbedring af ressourceområdernes erhvervs vilkår.

Regioner, der er specialiserede inden for bestemte ressourceområder, kan også blive inddraget i arbejdet. Opfølgningen af ressourceområdeanalyserne er en vigtig kanal for regional påvirkning af den nationale erhvervs politik. Samtidig kan regionerne med deres viden og erfaringer yde et vigtigt bidrag til arbejdet med at videreudvikle den nationale erhvervs politik.

Regionerne bør være aktive og idéformulerende i forhold til den nationale erhvervs politik. På den måde kan det sikres, at staten via den nationale erhvervs politik i endnu højere grad end hidtil aktivt bidrager til forbedring af de regionale rammebetingelser.

Den nationale erhvervs politik er – ligesom den regionale erhvervs politik – karakteriseret ved et stort antal aktører. Således gennemfører ikke blot Erhvervsministeriet, men også de øvri-

ge ministerier politiske initiativer, som påvirker erhvervs vilkårene.

For den enkelte region kan det være vanskeligt at overskue det statslige system og at få skabt kontakt til de relevante statslige myndigheder. Erhvervsministeriet har i flere tilfælde samordnet og koordineret initiativer i forhold til den øvrige statsadministration med henblik på iværksættelse af særlige aktiviteter, der fremmer den regionale erhvervs udvikling.

Som aktiv deltager i udviklingen af den erhvervs mæssige infrastruktur i regionerne vil Erhvervsministeriet også fremover tilbyde at varetage rollen som bindeled mellem regionerne og den øvrige statsadministration.

Samtykke til behandling

Formanden:

De under punkterne 32, 33, 37 og 39 opførte sager kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 28:

Forespørgsel til udenrigsministeren og forsvarsministeren [om, hvad regeringen vil gøre for at hindre, at en udvidelse af NATO med udvalgte nye medlemslande vil skabe skillelinjer ned gennem Europa].

Af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Søndergaard (EL).

(Forespørgslen anmeldt 12/12 95).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.